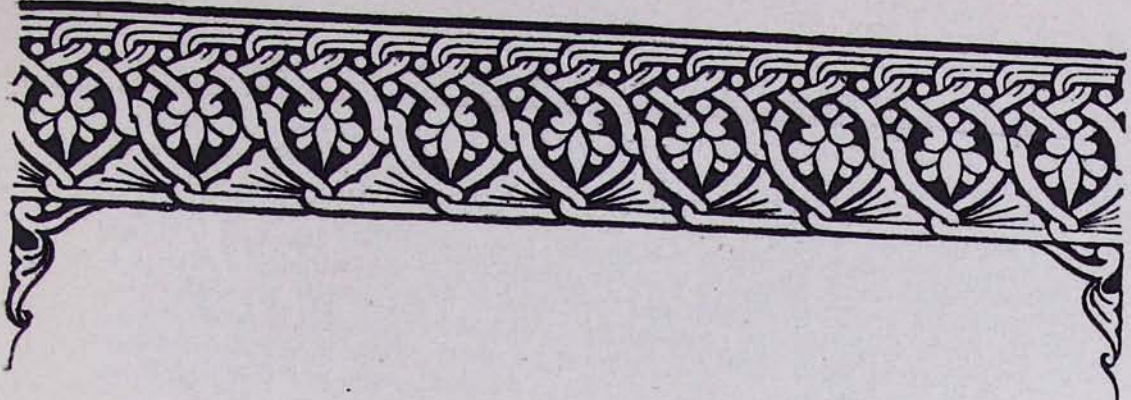

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ԹՂԹԱԿՑԻ ՏԵՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԵՏ

Մայիսի 24-ին Հայաստանի հեռագրական գործակալության թղթակիցը մի շարք հարցերով դիմեց Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին: Նորին Ս. Օծությունը վեհարանում բարեհաճեց ընդունել թղթակցին և պատասխանեց նրա հարցերին:

ՀԱՐՑ — Արտասահմանյան հայկական որոշ թերթերից մեզ հայտնի է դարձել, որ Թեհրանի հայոց Թեմական Պատգամավորական ժողովը վերջերս որոշել է անջատվել Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնից և միանալ Անթիլիասի եկեղեցական կենտրոնին: Որքա՞ն ստույգ է այս տեղեկությունը:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ. — Տեղեկությունը, դժբախտաբար, համապատասխանում է իրականության: Մի ֆանի օր առաջ ստացանք նման բովանդակությամբ մի գրություն Թեհրանի հայոց Թեմական խորհրդից, որին ի պատասխան Մայր Աթոռը հեռագրով հայտնեց իր վերաբերմունքն այդ որոշման առթիվ:

Մենք հայտնեցինք, որ Մայր Աթոռը չի կարող համաձայն լինել այդ որոշման, ֆանի որ Պատգամավորական ժողովը ոչ մի իրավասություն չունի հայ եկեղեցիների և հավատացյալների հոգևոր կապը խզելու Ս. Էջմիածնից:

Մեր հեռագրով հաղորդեցինք Թեմական խորհրդին և Պատգամավորական ժողովին՝ մնալ խաղաղ ու լավատես և չկատարել որևէ ձեռնարկ՝ դիմելու այլ եկեղեցական կենտրոնի:

Մենք վստահ ենք, քե ամեն դժվարություն կհաղթահարվի և Ս. Էջմիածնի, իբրև հոգևոր կենտրոն, իր դարավոր հովանին կպահպանի Իրանի դրացի և բարեկամ պետության մեջ գործող հայ եկեղեցիների վրա, հարգելով իրանական պետական օրենքները:

Իրանի հայ քեմերը, ինչպես անցյալում դարեր շարունակ, այսուհետև ևս կմնան Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի հոգևոր իշխանության ներքո:

ՀԱՐՑ — Որո՞նք են Թեհրանի Պատգամավորական ժողովի այդ որոշման զրդապատճառները:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ. — Որպես գլխավոր պատճառ մատնանշվում է իբր Իրանի կառավարության 1949 թվականի որոշումը, որի համաձայն ազգային փոփոխությունների կրոնապետները պետք է իրանահայտակա ֆաղաֆաղներ լինեն: Իրանի կառավարության որոշումը միանգամայն բնական է և հասկանալի: Սա-

ա) Իրանի մեր երեք բեմերը, այդ թվում նաև Թեհրանի բեմը, իրենց եկեղեցիներով և հավատացյալ ժողովրդով, եղել են, կան և կմնան Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի հոգևոր իշխանության ներքև:

բ) Ազգային-եկեղեցական որևէ մարմին իրավասու չէ Հայաստանյայց եկեղեցիներն ու հավատացյալները բաժանելու իրենց դարավոր կենտրոն Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնից:

գ) Հայ եկեղեցին ուրիշ Գլուխ չունի, բացի Ս. Էջմիածնի Ընդհանրական Հայրապետ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսից: Հայ եկեղեցու մյուս Աթոռները, ինչպիսիք են Կիլիկյան Կաթողիկոսական Աթոռը, Նուսահեմի և Կոստանդնուպոլսի Պատրիարքական Աթոռները և առաջնորդական աթոռները անդամներ են Հայ եկեղեցու, և ամեն մեկը իր չափով ենթակա է Մայր Աթոռին: Կանոնական-իրավական տեսակետից, և սուրբ ավանդությանց ու պատմական իրավասությանց լույսի տակ, հնարավոր չէ անջատվել Ս. Էջմիածնից և կապվել այլ եկեղեցական կենտրոնի: Իրանահայ եկեղեցիներն ու ժողովուրդը, Հայաստանյայց եկեղեցու մեջ մնալով, կարող են ունենալ միմիայն մի վերին հոգևոր կենտրոն, այն է Ամենայն Հայոց Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը, հիմնված 301 թվականին Հայոց եկեղեցու ծնունդով:

դ) Մայր Աթոռը կոչ արեց Թեմական Պատգամավորական ժողովի անդամներին և Իրանի հայ հավատացյալ ժողովրդին՝ բյուրիմացության արդյունք նկատելի վերջին ժողովի որոշումը Մայր Աթոռից բաժանվելու մասին, հետս կոչել այն, ընտրել բեմակալ առաջնորդ համաձայն իրանական պետական օրենքների և բեմական կանոնադրության ու շարունակել մնալ հավատարիմ և հոգեպես հպատակ հայ հավատի սյուն աստվածակառույց Ս. Էջմիածնին:

